

1842 година той и самъ вече са сжзнава, че числото на бжлгарските славяне достига до 3,587,000, изъ които $3\frac{1}{2}$ милиона населяватъ турските владѣния, 80,000 Бессарабия и 7,000 южна Венгрия. (Чйорнигъ говори, че въ Банатъ живѣять 22,780 души бжлгаре и въ Трансилванія 207, а Брахели казва, че въ Банатъ ги има до 27,000, а въ Трансилванія 205). Слѣдъ време статистиците откриле още по-многочисленна цифра бжлгаре. Въ нѣкои сжчинения са говори, че това число е шестъ милиона *), въ други — седемъ **), а въ трети — седемъ и половина. Така напримѣръ, въ прошеніето, което бѣше отправено до Негово Величество Султанътъ въ 1856 г. и въ което са искаше отдѣлна независима ерархія, са говори, че числото на бжлгарското население достига до $7\frac{1}{2}$ милиона. Да кажеме и ние своето мнѣние, което сме придобиле послѣ многочисленни трудове и послѣ осторожни изслѣдования. Числото на бжлгарското население достига до 7,309,344 души, ако ние и да знаеме, че въ Албанія, въ Тессалія, въ Ромжнія и въ Мала Азия сжществуватъ още множество бжлгарски села, които не ни сж извѣстни. И така

въ Европейска Турція живѣять	6,900,000,
въ Россія	120,000,

*) Гл. статіята на Палаузова въ „Сѣверая Пчела“ (1860 г., N 120) и „Slovník Naučný“ отъ Ригера, въ статіята Bulgary.

**) Г. С. Р — и. „Показалець или руководство, какъ да ся изисквѣтъ и издирвѣтъ най стары чърты нашего бытія языка, народностига ни, старого ни правленія, славнаго ни прошествія и пр. Часть Първа. Одесса, 1850 г. in 8°, стр. XXIV + 144. (Глѣд. стр. 28).